

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 5, oktober 2021 | Årgång 113

FÖRESTÄLLNING OM BARN OCH TRO

UTBLICK
KONSTNÄREN NABI SKANDARI

Innehåll

Från verksamhetsledaren	s 2	Inbjudan: Medlemsmöten i höst	s 6
Medlemsnytt	s 2	Korrekturfel blir ljudkonst	s 6
Tack för mig	s 3	Utblick: Nabi Skandari	s 8
Inbjudan: Ljus helg i Bollnäs	s 4	Boktips	s 9
Tankeväckande föreställning om barn och tro	s 4	Musiktips	s 10
		Vad är det Du har i handen?	s 11

Från verksamhetsledaren

Häromsistens blev jag uppmärksam på ordet fridlyst. Det är ett ord med en innebörd som vi lärt oss redan som barn. I förskolan när vi en gång skulle göra framträdanden med barnvisor var jag utklädd till blåsippa men någon sådan blomma minns jag mig inte ha sett i verkligheten i min barndom. Däremot minns jag att jag tidigt lärde mig att den, just för att den var så sällsynt i våra trakter, var fridlyst. Min förtjusning var därför stor när jag i slutet av tonåren bodde ett år i Östergötland och blåsippan där verkligen i backarna stod och sa att det var vår!

Min nyligen vunna förtjusning över ordet fridlyst handlar om dess innebörd vid särskrivning: frid lyst. Två ord med religiös koppling vill jag påstå. För nog är det i synnerhet i våra kyrkor dessa ord hörs eller har använts? Enligt svenska akademins ordbok är innebörden av frid sådant som stämning av lugn, stillhet och frånvaro av konflikter. Om lyst står det bland annat utstrålar ljus, synas tydligt och uttrycksfullt, samt alla varierade anknytningar till ljus. Därutöver betyder lyst även offentlig kungörelse. Samman-

fattningsvis alltså en tydlig utstrålande och ljusst uttrycksfull, offentlig kungörelse om stillhet, frånvaro av konflikt och stämning av lugn. För mig låter det som en välsignelse, ja Herrens välsignelse som vi brukar läsa över varandra skulle kunna sammanfattas i detta enda ord Fridlyst.

Är det inte just som fridlysta Gud ser på oss? Jag tror det, att Jesus vill att vi ska se på oss själva och varandra som fridlysta när han säger: "Detta är mitt bud: att ni ska älska varandra så som jag har älskat er." (Joh 15:12) Detta helt oberoende av prestation för av just dig och just mig finns det bara en enda. Också de till synes mest obetydliga, utrotningshotade arter i naturen kan visa sig ha en avgörande roll som vi inte kan se idag. Samma sak gäller oss alla. Så låt oss behandla varandra som vore vi fridlysta och se på varandra med förtjusning som vore vi en sällsynt blåsippa ståendes i backen.

Var fridlyst!

Tina Strömberg

Tack för mig

Vid årsmötet den 3 juli 2021 lämnade jag mitt uppdrag som ordförande för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Jag vill även här i tidningen framföra mitt varmaste tack för tiden som jag fått vara föreningens ordförande. Jag höll ett långt muntligt tacktal vid årsmötet, men här får ni en kort version.

Jag klev in i styrelsejobbet vid årsmötet 2016 och året efter fick jag förtroendet att vara ordförande. Det är oerhört fint och hedrande att få medlemmarnas förtroende att leda organisationen.

Jag kan säga att åren som förtroendevald i Syskonbandet har gett mig många lärdomar. Uppdraget har fört mig in i situationer och uppgifter som jag inte visste fanns. Det är slitigt, tungt och jobbigt många dagar, men också alldeles underbart många gånger. Jag gillar att jobba föreningsaktivt. Jag vill säga ett

varmt tack till alla er styrelseledamöter som jag fått glädjen att jobba ihop med.

Ni kanske redan har lagt märke till att tidningen från och med detta nummer fått en ny ansvarig utgivare. Det uppdraget har jag haft sedan 2017. Nu tar Lars-Ove Arnesson över stafettpippen både som ordförande och ansvarig utgivare.

Den fina tackgåvan som jag fick vid årsmötet gläder mig mycket. Det är en skål i klarglas, "Hallon" från Orrefors. Tack för den.

Jag fortsätter att vara medlem i Syskonbandet och min förhoppning är att på olika sätt få möta er medlemmar framöver. Jag vill önska den nya styrelsen, samt personalen och hela organisationen, ett varmt och hjärtligt lycka till.

Och tills vi möts igen må Gud hålla, hålla dig i sin famn.

Jenny Näslund

Inbjudan till ljus helg i Bollnäs

Du bjuds in till syskonbandshelg den 3 – 5 december i Bollnäs. Det är då Andra Advent och temat för helgen är Ljus.

Äntligen tror vi denna helg ska kunna genomföras i norr! Vi återvänder nu i vintertid till Bollnäs folkhögskola där vi hade årsmötesdagar sommaren 2019 och trivdes. Bollnäs ligger i Hälsingland, södra Norrland, och Ljusnan rinner genom samhället och skolan. Möteslokal är utrustad med hörselslinga och ledarhundar är välkomna. Omgivningen, restaurang, lokal och rum är tillgängliga för rullstol. Alla rum har egen dusch och toalett. Som alltid är våra arrangemang fria från alkohol.

Ljuset används flitigt som metafor i vårt språk, i sånger och inte minst i Bibeln. När det är som mörkast ute eller i vårt inre behöver vi ljuset som mest. Också den som inte ser ljus med sina ögon upplever ljus både i sin faktiska form och bildligt. Om detta delar vi våra erfarenheter och reflektioner. Vi kommer även att tillverka egna ljus. På söndagen tänds andra adventsljuset och vi firar guds-

Tankeväckande föreställning om barn och tro

Utrustad med ukulele och flöjt spelar Sofia Thoresdotter sin självbiografiska föreställning Barnatro. Här blandas humor och allvar med läsarsånger och skillingtryck. I mitten av oktober hade föreställningen premiär i Örebro.

Text: Isabelle Ulfsson Foto: Jimmy Hillberg

Sofia slår sig ner i mitt vardagsrum för att berätta om föreställningen Barnatro. Hon plockar fram ukulelen och stämmer den medan hunden lägger sig tillrätta på

tjänst tillsammans i en kyrka i Bollnäs.

Tid: 3-5 december, med start klockan 17:00 på fredagen och avslut klockan 14:00 på söndagen.

Pris: 1000 kr i delat dubbelrum, 1300 kr i enkelrum. Detta extra kraftigt subventionerade pris gäller betalande medlem och dig som är med för första gången på evenemang med Syskonbandet. Därtill finns möjlighet att vid behov ansöka om extra enskilt bidrag fram till den 5 nov.

Resa: Du reser till Bollnäs på det sätt som passar dig bäst. Vid buss- och tågstationen bara en kilometer från skolan kan du mötas upp med bil. Lämpligen bokar du resan med ankomst till Bollnäs ca kl 16 på fredagen och avfärd ca kl 15 på söndagen. Du erbjuds subvention för reseutgifter över 500 kr, med maximal subvention på 700 kr.

Anmälan: Senast 5 november till tina@syskonbandet.se eller 08-641 30 95.

Alla är varmt välkomna, i mån av plats också ni som deltog i fjolårets helg med samma tema i Småland!

golvet. Det är ungefär tre veckor kvar till premiären och det märks att premiärnerna börjar göra sig påminda.

– Det var ju så länge sedan man fick spela för publik, säger hon.

I föreställningen får vi följa med en fem-årig Sofia till kyrkan. I kyrkan sjunger de om Helena, Sofia förstår inte riktigt varför men sjunger för full hals. Dessutom finns söndagsskolefröken som luktar höna, fast det har mamma sagt att man inte får

säga. Barnatro handlar om vad barn tror, men också om att tro på barn och ta deras oro och funderingar på allvar.

– När jag var liten var det mycket prat om att man skulle vara redo när Jesus kommer tillbaka. Jag fick det till att de säkert skulle glömma mig när det var dags. Du vet ju hur det är när man inte ser och alla bara springer och trängs, säger Sofia. En av sångerna som finns med i Barnatro handlar om precis det: att det gäller att tränga sig fram om man vill följa med till himlen.

– Jag drömde mardrömmar om att jag var ensam kvar på jorden när alla andra åkte till den stora festen. Det var en fruktansvärt otäck tanke.

Idén till Barnatro fick Sofia för några år sedan när hon och en kompis pratade om hur de påverkats av att ha vuxit upp nära kyrkan och tron. Senare på Linnéuniversitetets kurs Kreativt skrivande började Sofia skriva om sin barndom och skoltid. Under pandemin jobbade hon med att välja ut texter och sånger till föreställningen.

– Jag har bollat lite med ordet ”tro”. Vilken Jesus ska jag tro på? Ska jag tro på Jesus som vill att jag ska sluta vara blind

eller på den Jesus som skickar min berusade moster till kyrkan när jag behöver en ledsagare? Jag vill tro på en Jesus som har humor, säger Sofia. Men ”tro” handlar också om självförtroende och självbild. I föreställningen berättar Sofia om när hon var på kroppsspråkskurs med SRF.

– När jag var tonåring sa ”experterna” att det var omöjligt att läsa av en blind person för vi har inget kroppsspråk, vi är som blanka ark. På kursen stod vi i en ring och skulle öva på att se ledsna ut. Jag minns känslan när jag insåg att de där ”experterna” kanske hade fel, det var som att bli en hel människa.

Det är premiärdags och Sofia tar plats på scenen på Nya Teatern i Örebro. Bakom sig har hon en stor barnteckning av träd och en glödande solnedgång som flyter ihop med havet. Efter föreställningen stannar publiken kvar för en pratstund om vilka tankar som väckts.

Tidigare har Sofia provspelat föreställningen digitalt för några vänner men nu är den offentliga premiären gjord. Var och när nästa föreställning blir vet hon inte ännu men hon säger att den nog skulle passa bra i både kyrkor och föreningar.

Medlemsmöte 9 november och 13 december

Styrelsen inbjuder till medlemsmöte på telefon tisdag 9 november kl 19.00-20.30. Vi har inga beslutande medlemsmöten mellan årsmötena men vi har möjlighet att mötas för att ge information och få synpunkter om föreningens arbete.

Styrelsen har börjat att undersöka om det kan vara en idé att flytta kansliet från nuvarande lokaler på Gotlandsgatan 46. Vi har ett fint kansli för våra anställda och möjlighet att ha styrelsemöten och annat på kansliet. Att ha någonstans att kunna övernatta i Stockholm är uppskattat av många. Men samtidigt kan vi konstatera att kansliet är överdimensionerat om man bara ser till behovet av arbetsplatser för anställda. Då våra anställda arbetar deltid och delvis hemifrån, behöver de lite arbetsgemenskap med andra människor även om det handlar om andra företag eller organisationer. Vi betalar en hel del för vår nuvarande lokal och troligen blir det en rejäl höjning av hyran under nästa år. Vi har bland annat undersökt lediga

lokaler i det Ekumeniska Centret i Alvik, i Centrumkyrkan i Farsta och i anslutning till SRF:s lokaler på Sandsborgsvägen i Enskede. Det har visat sig att samtliga alternativ som vi utrett, dessutom skulle innebära en rejäl kostnadsbesparing. Vi kan behöva fatta beslut om lokalfrågan ganska snart.

Vi vill informera er mer om detta på det digitala mötet och höra era synpunkter.

För att vara med i medlemsmötet ringer du 08-124 107 05 och slår koden 190801#

Ett mer lättsamt möte inbjuder vi till måndag 13 december, alltså Luciadagen, och temat är då "lussa med Syskonbandet". Tiden är kl 19.00-20.30. Denna gång möts vi på Zoom. Hör av dig till kansliet för länk eller telefonnummer för uppkoppling. Ni som får information på mail kommer att bli påmind om båda dessa möten.

Välkomna önskar styrelsen

Korrekturfel i talböcker blir ljudkonst

Inläsare som tuggar knäckebröd, lägger in egna kommentarer och till och med somnar, allt medan inspelningen rullar. Journalisten och talboksläsaren Finn Hellman samlar på korrekturfel i talböcker till ett ljudkonstprojekt. Tidigare i år gjorde han en uppmärksammad minidokumentär på samma tema.

Text: Isabelle Ulfsson

Myndigheten för tillgängliga medier (MTM) är en statlig myndighet med ansvar att tillgängliggöra litteratur för personer som läser punktskrift och/eller talböcker. I Finn Hellmans dokumentär kallas MTM emellertid för Myndigheten

för tupplur och missljud. Den som lyssnar på den tre minuter långa minidokumentären får mycket riktigt höra en inläsare som somnar på sin post, i tio minuter snarkar han ljudligt innan han vaknar till och fortsätter läsa. Även felaktigt uttal av ord och namn på platser är relativt vanligt förekommande. En talboksläsare som Finn pratat med berättar att han, djupt försjunken i en spännande bok, plötsligt fick höra en gäll telefonsignal. Det visade sig att det var inläsarens mobil som ringde.

– Det är djupt oprofessionellt, säger Finn. Finn har under många år varit i kontakt

med MTM angående fel i både tal- och punktskriftsböcker. Han satt även i Taltidningsnämnden en period och framförde kritik den vägen. För ett år sedan tröttnade Finn på att inget förändrades, det var dags att angripa problemet på ett nytt sätt. Det var då idén till minidokumentären föddes.

En orsak till att kvalitén på talböcker har sjunkit skulle kunna vara att MTM numera lägger ut inläsningsuppdraget på entreprenad. Det företag som ligger lägst i pris vinner upphandlingen. I uppdraget ingår dock att korrekturläsa det som produceras.

– Uppenbarligen brister korrekturläsningen. MTM gör stickprov men det är omöjligt att plocka upp alla fel på det sättet, säger Finn.

Pontus Jeppsson, produktstrateg på MTM, säger att den här typen av grova korrekturfel är helt oacceptabelt. Han berättar att myndigheten arbetar på flera olika sätt för att höja kvalitén på talböckerna.

– Vi har bland annat utökat vårt team med en person som enbart fokuserar på kvalitetskontroll, säger han. Han tillägger att det också finns tekniska lösningar för att scanna ljudfiler och digitalt upptäcka ljud som inte borde vara där.

Nu arbetar Finn med nästa del i sitt projekt. Den här gången ska korrekturfelen bli ljudkonst. Finn har redan fått användbara tips från talboksläsare.

– Det märks tydligt att många sitter hemma och läser in. Företagen pressar priserna och erbjuder varken studio eller ljudtekniker, säger Finn. Han berättar om en bok där inläsaren tar en paus och går till köket och stökar omkring. Efter en stund kommer hen tillbaka, knaprande på en rejäl knäckemacka.

– Allt som allt tar det nog tio minuter innan inläsaren märker att inspelningen fortfarande är igång, berättar Finn.

En annan bok ackompanjeras av en gammaldags väggklocka som högljutt "dingångar" ett par gånger i timmen. Den här typen av missljud kommer Finn använda i ett ljudkonstverk. Han vill också ge publiken en chans att interagera med konsten genom att lyssna på ljuden och spela in sina egna reaktioner.

– Jag tänkte samla en grupp i Göteborg så kan vi lyssna tillsammans och kommentera, säger Finn. Den som inte kan ta sig till Göteborg men ändå vill delta kommer kunna lyssna hemma och spela in sig själv på en ljudfil.

Finn understryker att han inte är ute efter att peka ut specifika inläsare, det han vill är att belysa det generella problemet.

– Ibland har jag fått tips som handlat om att någon anser att en inläsare har tråkig röst eller läser utan inlevelse, men det är

Är du talboksläsare och har hittat konstiga fel i någon bok? Tipsa Finn på finn.hellman@gmail.com eller på mobil 070-969 95 44.

Ange var i boken felet finns, till exempel med sidnummer eller tidsangivelse.

Utblick

Under den här rubriken kommer vi i varje nummer ta en titt utanför vårt lands gränser. Det kommer komma nyheter från våra systerföreningar i Afrika men också annat aktuellt och angeläget. Först ut är berättelsen om Nabi Skandari, en ung konstnär från Afghanistan.

Text: Isabelle Ulfsson

År 2015 hörde vi om flyktingströmmar till Sverige. Vi såg bilder och fick berättat om människor som flydde över Medelhavet i livsfarliga gummibåtar. Många kom aldrig fram. En av de som trots allt nådde Sverige efter en strapatsfylld färd var tonåringen Nabi Skandari. Efter att ha flyttats runt på ett par olika boenden hamnade han i Kalmar där han blev elev på en högstadieskola. Två år efter ankomsten till Sverige fick Nabi sitt första besked från Migrationsverket, avslag. Han överklagade men återigen blev svaret negativt. Den 29 november 2019 utvisades Nabi slutligen till Kabul, en stad där han aldrig förr varit och där han inte hade några kontakter.

– Det var en svensk kvinna som hyrde ett hus i Kabul där några av oss utvisade killar fick bo. Det kallades "The house", berättar Nabi. Han flyttade in i "The house" men hade inga pengar. Det var då han började måla. I skolan i Sverige hade Nabi tyckt mycket om bildlektionerna. Han hade talang och när han nu saknade både inkomst och sysselsättning började han måla tavlor för att sälja. Nabi la ut bilder på sin konst på Facebook och många av hans vänner ibland annat Sverige hörde av sig med beställningar.

– De pengarna hjälpte mig jättemycket när det var som svårast. Jag skickade tavlorna med post från Afghanistan, det fungerade men var väldigt dyrt, säger Nabi.

Nu är Nabi i Irans huvudstad Teheran. Han lyckades lämna Afghanistan tidigare i år, precis innan talibanerna tog över Kabul. Han bor nu tillsammans med ett gäng andra afghanska flyktingar i en fabrikslokal. Han målar fortfarande ibland men det är svårare att få ro till det här. Nabi har sökt arbetstillstånd i Sverige med hjälp av en svensk vän som vill

anställa honom i sitt företag, men de svenska myndigheterna tror inte på hans historia och har gett honom ytterligare ett avslag.

– Jag börjar förlora hoppet, säger Nabi. Han säger också att han kan tänka sig en framtid i vilket fredligt land som helst, det måste inte vara Sverige. Men ett tungt argument för att vilja återvända hit är flickvännen Jennifer som Nabi träffade när han bodde i Kalmar.

– Vi vill gifta oss och skapa ett liv tillsammans, säger Nabi. Det hörs att han inte har pratat mycket svenska de senaste åren, krångliga ord får han leta efter en stund innan han hittar dem i minnet.

I Sverige finns flera eldsjälarna som försöker hjälpa Nabi och andra människor i samma situation. En av dem är Shalita Strömgren, hon har inte träffat Nabi personligen men fått kontakt med honom via

nätet. Hon bläddrar igenom dokumenten i sin dator, där har hon alla uppgifter om Nabis bakgrund och hans tid i Sverige. Hon har hjälpt till att skriva brev till olika instanser för att Nabi ska få en chans till ett värdigt liv.

– Vi skrev brev till franska presidentens fru, hon är engagerad i flyktingfrågor och brukar ibland kunna ge flyktingar uppehållstillstånd i Frankrike, säger Shalita. Hon fick svar från Presidenthuset men tyvärr inget upplyftande besked.

– Men vi ger inte upp, vi ska försöka allt, säger hon.

Den som vill hjälpa Nabi ekonomiskt kan beställa en av hans tavlor. Nabi Skandari finns på Facebook där han tar emot meddelanden från personer som vill köpa.

Boktips

Redaktören tipsar:

Den vidunderliga kärlekens historia av Carl-Johan Vallgren

Det här är en fascinerande berättelse som spänner över en lång tid. Vi får följa Hercule Barfuss som föds år 1813 på ett "glädjehus" i Königsberg. Den lille pojken är svårt vanställd och hans mor dör vid födseln. Ingen tror att Hercule ska bli mer än några timmar gammal. Samma natt föds en flicka, Henriette Vogel, vacker och välskapt. De två växer upp tillsammans som själsfränder och finns vid varandras sida tills de slits isär i de tidiga tonåren. Hercules drivkraft i livet blir sedan att hitta henne. Resan tar honom till ett kloster där han, trots att han är döv och saknar armar, lär sig spela orgel med hjälp av fötterna. Hans märkliga gåva, att läsa tankar, försätter honom emellertid snart i fara.

Den här boken är inte bara en spännande kärlekshistoria, den ger också en bild av den katolska kyrkan under 1800-talet. Vi får dessutom en inblick i hur teckenspråk, "de dövas språk", växte fram.

Boken är otroligt spännande och annorlunda. Språket är vackert men kräver en del koncentration för att man inte ska tappa tråden.

Boken finns på Legimus, jag kan även rekommendera ljudboken som är inläst av författaren själv.

Musiktips: Bengt Johansson – Sorgen och Kärleken

Så har den då äntligen kommit, Bengt Johanssons nya platta "Sorgen och Kärleken". Efter fem års paus sedan "Klara låga" är väntan över.

Det är hans tjugoförsta album med eget material sedan "Vind över vatten" från 1989. Titeln är dels kopplad till pandemin och dels till att Gud bär oss genom allt, både genom sorgen och kärleken.

Viktor Olofsson har producerat och medverkar på plattan.

Han har spelat med Bengt en del men nu skapar de ihop.

Det är ett klassiskt Bengt Johansson-sound med gitarr, elgitarr, synt, bas och trummor.

Ballader och poppigare inslag förekommer.

Det märks att Viktor Olofsson har deltagit, soundet är till viss del uppdaterat.

Här kommer några intryck och reflektioner jag gjort:

"Aldrig du glömmer mig" har en slitstark text, bra refräng och fint gitarrsound.

"Jag kan se en bit av vägen" har även den ett klassiskt gitarrsound och ett fint pianosound. Texten är också kanon.

"Himlen över oss" påminner om låten "Resterna av en orkan" i arrangemanget. En slitstark ballad.

"Elden du tänt" har också en fin text och ett underbart gitarrspel.

"Rösten" har också ett fint sound och en underbar text. Gitarrspelet är mästertligt. Synten och gitarren låter perfekt i samklang.

Det samma kan sägas om "Hela livet ut". Bra text, fin melodi och ett fint sound, speciellt synthljudet.

"I Jesu armar" är också en mycket bra låt. Fin text och soundet är mästertligt.

Sammanfattningsvis ett perfekt album.

Det håller verkligen mästartklass som man förväntar sig.

Jag kan varmt rekommendera det för lyssning.

Jakob Liljenfeldt

Betraktelse: Vad är det Du har i handen?

I våras deltog jag i Syskonbandets bokcirkel via telefon. En av böckerna som vi läste heter Bottenkänning, och är författad av pastorn Fredrik Lignell. Som många läsare känner till, ledde han ett mycket uppskattat bibelstudium vid våra årsmötesdagar i Yxnerum i somras. Han uppehöll sig då bland annat vid ett av kapitlen i boken om ett ämne som väl känns igen av de flesta, och kanske av oss syskonbandare i synnerhet. Själva fenomenet tas upp på flera ställen i bibeln, men här handlade det om 2 mosebok kapitel 4. Moses blev kallad av Gud att ta Israels folk ur fångenskapen i Egypten. Moses hade invändningar mot uppdraget. "Mose svarade och sade: Men om de inte tror på mig eller lyssnar till mina ord utan säger Herren har inte uppenbarat sig för dig. Då sade Herren till honom: vad är det Du har i din hand? Han svarade, en stav. Han sade kasta den på marken. När han då kastade den på marken förvandlades den till en orm och Moses flydde för honom." Denna stav var just det Moses hade. Moses blev tillsagd att lyfta upp den till orm förvandlade staven i stjärten. Han gjorde så och det blev åter en stav. Det är första gången i den bibliska historien man träffar på den sortens mirakel. Staven skulle verkligen komma till användning och bli ett kännetecken för Mose gärningar under de 40 åren i öknen. Den staven skulle komma att bli ett vittnesbörd för både Israels folk och för Egypten om Guds närvaro i Mose liv. Det var ju ingen magi i själva staven, men den är så att säga ett redskap som kan användas både av Gud och hans fiende. Det är precis som med en tusenlapp. Den kan användas för att betala en mördare eller för att köpa narkotika. Om tusenlappen istället

kommer i händerna på någon som drivs av Guds Ande så kan den användas för Guds rike. Gud tog den stav som Moses redan höll i sin hand och Gud lär Moses att det viktiga är inte vad man har utan vad jag gör med det jag har. Det är inte de förmågor, kunskaper eller ekonomiska resurser som man möjligen saknar i sitt liv som är problemet. Guds problem är att få oss att lyssna till ordet, tro på det och handla därefter. Gud vill ha Ditt hjärta och Din förtröstan och då råkar det vara så att då får han även dina överskottspengar, din förmåga och din energi. Om man lyssnar eller känner efter ordentligt så blir man ofta varse en inre kallelse och en längtan att trösta andra, ge dem hopp och glädje och att få betyda något för en annan människa. Denna längtan tror jag finns nedlagt i människor och den manas fram när man lägger sitt hjärta hos Gud. Gud verkar inte behöva vänta på att mitt liv ska bli tillräckligt gott och välordnat för att kunna använda det. Gud är med i det liv som blev vårt.

Mose hade fler invändningar mot att bli anförtrodd det till synes omöjliga uppdraget att ta det tillfångatagna Israels folk ut ur Egypten. "Då sade Mose till Herren: Ack Herre jag är ingen talför man. Jag har inte varit det förut och jag är det inte heller nu efter det att Du har talat till Din tjänare. Ty jag har ett trögt målföre och en trög tunga. Herren sade till honom: Vem har gett människan munnen eller vem gör henne stum eller döv, seende eller blind. Är det inte jag, Herren. Så bege Dig nu iväg så ska jag vara med Din mun och lära Dig vad du ska tala. Men han sade: Ack Herre, sänd Ditt budskap med vilken annan Du vill." Det

är uppenbart att Mose känner sig otillräcklig och olämplig för det gigantiska uppdraget. Det handlade ju om att ta ca 2 miljoner människor som var hårdbevakade slavar hela vägen ut ur Egypten. Mose tackar för förtroendet, men avböjer vänligt men bestämt. Välj vem som helst bara inte just mig. Herren involverade då Mose bror, den vältalige leviten Aron. Mose fick alltså med sig en hjälpare eller ska vi säga ledsagare. Vi fastnar ofta i det som saknas. Jag är född i fel familj, Jag ser dåligt eller jag saknar pengar till annat än det nödvändigaste. Allt detta kan vara sant, men det verkar som om bristen på tillgångar och avsaknad av begåvningar inte avgör vad det blir av ett människoliv. Gud kommer till oss och frågar: Vad har Du i handen? För Mose del var det en stav. Han kom ju inför Herren direkt från jobbet som fårskötare åt sin svärfar i Midiam. Kanske skulle staven lika gärna kunna vara en vit käpp. Det handlar inte om att förneka våra begränsningar och svagheter utan om att använda det vi ändå har. När Paulus

skriver till församlingen i Korint utmanar han dem att bidra till en insamling till de fattiga i Jerusalem, trots att det råder svår hungersnöd i området. "Har någon bara den goda viljan så är han välkommen med vad han har och bedöms inte efter vad han inte har." Ibland gör Gud ett mirakel genom att hela en skada. En annan gång gör han ett mirakel genom att använda just skadan till något gott. Om man inte ser kan man utträtta en mängd saker åt sin församling eller åt andra. Kanske kan Du exempelvis hålla kontakt med äldre och ensamma personer på telefon, plocka disk efter kyrkfikat, eller vara med som samtalsledare i en Alphagrupp. Kanske kan Du lägga din tid och Din energi på styrelsearbete, engagera Dig i en missionsgrupp eller en musikgrupp. Vissa andra saker kan Du utträtta med hjälp av en "Aron" som ser och som på så sätt också blir upplivad av att få vara med i ett gott arbete. Använd det du har i handen så ska Gud gå med Dig.

Sture Lyreskog

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se

eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktör: Isabelle Ulfsson

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7

Swish: 123 148 8220